# Diumenge 28 (C) de durant l'any

**Text de l'Evangeli (*Lc* 17,11-19):** Un dia, mentre anava a Jerusalem, [Jesús] que passava per entre la Samaria i la Galilea. I en entrar en un determinat poble, li sortiren a l'encontre deu homes leprosos, que s'aturaren encara lluny, i aixecaren la veu, dient: «Jesús, mestre, tingues compassió de nosaltres!». I quan ho veié, digué: «Aneu, mostreu-vos als sacerdots». I s'esdevingué que, mentre hi anaven, quedaren purificats. Però un d'ells, quan veié que havia estat guarit, tornà enrere glorificant Déu en alta veu. I caigué sobre el rostre davant els seus peus, donant-li gràcies (...).

## *El "Déu proper"*

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
*(Città del Vaticano, Vatició)*

Avui el nostre Déu és un Déu que s'atansa. Un Déu que es fa proper. Un Déu que començà a caminar amb el seu poble i que després es feu un del seu poble, en Jesucrist, per tal d'esdevenir proper.

Però no amb una proximitat metafísica, sinó amb aquesta proximitat que descriu Lluc quan va a guarir la filla d'en Jaire, que la gent l'abassegava fins a sufocar-lo mentre la pobre velleta li volia tocar la borla del mantell. Amb aquesta proximitat que donà ànim a aquests deu leprosos per a demanar-li que els rentés... Ningú no volia perdre aquesta proximitat. Ell curava, feia el bé. Sant Pere ho afirma: "Passà fent el bé i guarint". Jesús no va fer proselitisme: va acompanyar! I les conversions que aconseguia eren precisament per aquest captenir seu d'acompanyar, ensenyar, escoltar.

—El "Déu proper", el Déu que posa el seu poble en situació d'encontre. I amb aquest proximitat crea la cultura de l'encontre que ens fa germans, ens fa fills, i no socis d'una ONG.